

heller min vilja: emedan min vilja
var ursprungligen ingen vilja: Jag och
Adam och Filosofen med var en tid utan
vilja; det onda och det goda var den
tiden viljelöst innebärande i den
råa massan, men så snart menni-
skans känsla vaknade, lyftade äfven
den omedvetna viljan först uti 50
månaden, och sedan ficks jag förnär-
ga medvetande af en vilja, men vi-
ste icke ännu, om den var ond eller
god, innan jag kunde göra en skil-
nad mellan ont och godt.

1724. Men utan lag var syndadöd.
Jag kände icke. Huru ond jag var
förr är budordet upväckt i mig
all begärelse: men när lagen kom,
fick jag en lif. Då först ficks jag kän-
na, att jag var hel och hållen uti
Djefvulens våld. Men se just detta
vill och kan icke. Filosofen erkän-
na, att han är hel och hållen uti
Djefvulens våld; ty han är blind
född, och känner icke sin egen
Djefvulfska Natur. Så länge som
Djefvulan ligger och kudar gömma
i hjertgroppen, känner han blott
en liten del af det onda: och detta
onda, som han känner, han för
han till den subjectiva viljan,

som bestämmer sig, som Egen vilja; men
denne Egen vilja är dock icke hans Egen
vilja. Och just deruti består feberet,
att hans Egen vilja icke är hans Egen
vilja.

1725. Men nu vill han icke heller erkän-
na, att hans Egen vilja är Djefvulens
vilja, som han efterföljer. Ty han vill
icke erkänna Någon Mägre magt
utom sig själf. Han erkänner visser-
ligen en Mägre magt, men denna
Mägre magt vill han vara själf. För
att nu bevisa sina Gudomliga pro-
rogativer, emanciperar han sig själf
genom speculation: han befriar sig
själf ur Djefvulens våld genom
speculation. Han bevisar genom
en logisk ~~formell~~ deduction, att den
väsenlösa viljan, som alltid vill
det goda och förnuftiga(?) är fri,
och genom friheten god: denna säger
han: ingenting är godt utom den
goda viljan(?), och emedan han har
en god vilja, är han positiv. Petrus
li. huru icke absolut(?) god.

1726. Nu Gud ske lof är friheten trygg
god, och med friheten det goda
eller sedligheters Ide: det goda
äfrar del onda. För att undvika
lösen, förqudar han sig själf. Petrus
har visat, att endast genom friheten
i viljan, är menniskans